

mindst af de to næste Sager paa Dagsordenen. Det er jo ikke Sagens sidste Trin, vi staa ved, og, som sagt, jeg vil ikke paatage mig det Ansvar at være med til at hindre den højtærede Kultusminister i at forsøge, hvor heldigt han kan løse alle de med denne Sag sammenhængende Spørgsmaal.

De enkelte Ændringer skal jeg paa dette Tidspunkt selvfølgelig ikke indlade mig paa at omtale. Jeg maa formode, at forskellige Afstemninger over dem, særlig Vedtagelse af enkelte af Mindretallets Forslag og Forkastelse af Flertallets Forslag, ikke vil kunne forhindre, at Forhandlingen ganske roligt og sindigt føres videre om Sagen, og jeg forbeholder mig derfor, vidende, at ogsaa andre Medlemmer gøre det samme, min fulde Frihed i Afstemningen om de enkelte Forslag.

Svendsen: Maa jeg blot gøre en kort Bemærkning med Hensyn til det Ændringsforslag, som jeg havde tilladt mig at stille og har taget tilbage, og som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har taget op. Efter den Motivering, han har givet, er Optagelsen en ren og skær Demonstration, som jeg ikke vil misunde det ærede Medlem. Men da jeg har taget mit Forslag tilbage, betragter jeg det som bortfaldet og vil anbefale alle dem, der ellers havde tænkt at stemme for det, at stemme imod, for at vi ikke skulle have noget med det ærede Medlem at gøre.

Borgbjerg: Jeg kan ikke nok sou udtrykke min Glæde over, at dette reaktionære Forslag fra det ærede Medlem fra Vinderup (Svendsen) har al Udsigt til at blive enstemmig forkastet her i Tinget. Saa se vi det forhaabentlig aldrig mere. Maa jeg gøre den Bemærkning til den ærede Minister, at han vilde atter dvæle ved Smaating, men det ærede Medlem, der nylig satte sig (Fogtmann), har allerede sagt, at her drejer Striden sig om Principper. Det ærede Medlem har altsaa givet mig Ret lige over for den ærede Minister; det har ingen praktisk Betydning, om denne Ændring i Ministerens Forslag fra 1890, i dette Øjeblik er der eller ikke er der. Ministeren foreslog ikke den Gang hemmelig Afstemning, og vi have ikke fundet os foranledigede til heri at omredigere hans Forslag fra den Tid. Hvis der bliver Flertal om Princippet, vil ogsaa hemmelig Afstemning nu blive at indføre, men det har her ikke Spor af praktisk Betydning

i Øjeblikket. Naar den ærede Minister bliver ved med at tale om det, saa er det kun, fordi han ikke bryder sig om at tale om det, der er Hovedsagen, han kan ikke klare sig i denne Debat.

Naar den ærede Minister sagde, at jeg havde beskyldt mine Kolleger i Udvalget for at være hans Skosvende, saa er det ikke rigtigt, jeg staa her med det stenografiske Referat af min Tale. Den ærede Minister sagde: Alle, der følge mig og gaa imod de Ændringsforslag, der ere stillede, vil jeg betragte som mine Medarbejdere, andre som mine Modarbejdere. Saa sagde jeg, at det var et fejl Udtryk, thi hvis Ministeren ikke kan taale, at nogle Medlemmer her i Salen paa det ene eller det andet Punkt gaar imod ham, saa bruger han et fejlt Udtryk, naar han siger Medarbejdere, saa skulde han have sagt Skosvende. Dermed har jeg ikke stemplet en eneste af mine Kolleger her i Salen som Skosvend. Jeg er tværtimod fuldt overbevist om, at ærede Medlemmer fuldt ud ville følge deres Overbevisning og derefter stemme baade for det ene og det andet Ændringsforslag, som det ærede Medlem, der nylig satte sig, sagde, at han vilde gøre. Det er jeg altsaa aldeles overbevist om; jeg tror ikke, at der findes Skosvende her i Salen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal ikke tale mere om selve Sagen. Den kan det ærede Medlem ikke komme bort fra, men om hans Forslag kan der stemmes, og saa kunne vi siden tale om Resultatet. Jeg skal blot lige over for det ærede Medlem sige, at efter den Maade, hvorpaa han har omtalt sine Kolleger i Udvalget og efter den Maade, hvorpaa han har brugt dette Ord „Ministerens Skosvende“, kunde det i den Forbindelse ikke have nogen anden Mening lige over for de vedkommende Medlemmer end, at han vilde bruge Betegnelsen i nedsættende Betydning. Den Ting, tror jeg, alle ville være enige om. Det ærede Medlem har ytret Angst for, at han ved at tie her skulde spille Modstanderne Sejren i Hænde. Hvis hans Modstandere faa Sejren i Hænde, er det vist ikke, fordi det ærede Medlem har tiet.

Ordføreren (A. Thomsen): Lige som det ærede Medlem fra Vinderup (Svendsen) anbefalede at stemme imod det af ham stillede og tilbagetagne og af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds optagne Ændringsforslag, vil jeg ogsaa an-